

Nr. 3 van onze circulaire, om elkaar te informeren en te inspireren nu we voorlopig nog niet bij elkaar kunnen komen. We willen iedere week op deze manier elkaar bijpraten. Doet u mee? Wilt u hier iets melden? Geef het door via deokerk@zeelandnet.nl of bel 06-49914124 (Andien). En als u de brief voor u zelf uitprint, kunt u hem na lezing ook doorgeven aan iemand anders, zonder computer.

www.ikloopalopgoudenstraten.nl/blogs/juichen/

plaatje via internet: [blog Dick van Dormael](#)

3e Zondag na Pasen: Jubilate - Juicht!

Lied 659: 1

Kondig het jubelend aan
Laat het de windstreken horen
Doe het de aarde verstaan:
God heeft ons wedergeboren!

Van de diaconie:

Zoveel mogelijk thuisblijven, niet op bezoek mogen, afstand houden... We doen het al weken en het is niet makkelijk. Toch moeten we volhouden en elkaar erbij helpen. Laten we zorgen voor elkaar en elkaar niet vergeten. Stuur eens een kaartje naar iemand van wie u weet dat hij of zij alleen zit of bel die persoon even op.

Als u hulp nodig hebt, op wat voor manier dan ook, of u hebt zin in een praatje of wilt even wat kwijt, dan kunt u altijd een van de diakenen bellen. Theanne en Willeke zijn bereikbaar op 06 51036436.

Mocht u een bijdrage willen geven aan het Corona Noodhulpfonds van Kerk in Actie, dan kunt u dat overmaken naar bankrekeningnummer NL21 RABO 0315 2503 56 t.a.v. diaconie Protestantse gemeente DEO, o.v.v. Noodhulp.

De bloemengroet ging afgelopen week naar Lyan en Leonard Rozendaal-van Liere die op 28 april hun zilveren huwelijks vierden. Ook via deze weg: Hartelijk gefeliciteerd en veel liefde, gezondheid en geluk voor de toekomst gewenst!

Estafette-bericht

Hier plaatsen we telkens wat meer info over een gemeente-lid aan de hand van steeds dezelfde vragen.

Naam: *Tonni Krijger*

Leeftijd: *54*

Woont in: *Driewegen*

Beroep: *fruitteler*

- Wat vindt u in deze tijd het moeilijkst om mee om te gaan/wat mist u het meest?
Ons werk is eigenlijk gewoon als anders, druk met de voorjaarswerkzaamheden in de boomgaard. Wat ik mis is de ontmoeting met de ander. In en na de kerke op zondag, de bijbelkring maar ook echt alle vergaderingen, bijeenkomsten en cursussen zijn afgelast en ook bezoeken aan familie en vrienden is sporadisch. Ik zie naast Desirée bijna alleen nog bomen.
- Wat zijn de bezigheden in en om het huis die u het liefste doet?
Lezen, bakken en erop uit op racefiets of mountainbike. Tuinieren vind ik ook leuk maar daar is het de laatste jaren weinig van gekomen.
- Hebt u nog een tip of advies voor de andere gemeenteleden die nu thuis zitten?
Ga naar buiten. Fiets, wandel of zit en werk lekker in je tuin. Luistertip: zoek Groot Nieuws Radio eens op via internet of Dab+ radio.
- Wie mag nu deze vragen beantwoorden?
Wim Vreke, onze organist

*Geliefd kind van God, wees maar niet bang,
ook al lijkt de weg die je moet gaan
nu nog zo lang.*

*Juist in die dorre, droge woestijn
zal Hij heel dichtbij je zijn.*

*Blijf vertrouwen en je in Hem verblijden,
want onze God gaat jou zeker bevrijden!*

*Op een dag zul je weer lachen en zingen
en kunnen genieten van de kleine dingen.*

*Dan kijk je terug op al die zwarte dagen
en weet je... Hij heeft mij al die tijd
gedragen.*

Psalm 71: 23

Ik zal jubelen en psalmen voor U zingen,
U hebt mij innerlijk bevrijd.

“Ik ben de deur”

Beste leden en vrienden van DEO,

Nog blijven de deuren van de zorgcentra voor bezoekers gesloten. Want iedereen die binnengaat, zou het coronavirus mee kunnen nemen. Hij of zij is een mogelijk gevaar voor bewoners en zorgmedewerkers. En dat gevaar wil men zoveel mogelijk buitensluiten. Letterlijk!

De deur helpt dus kwetsbare mensen te beschermen. Want hij houdt buiten wie voor de bewoners een gevaar zou kunnen vormen. In deze tijd van de coronapandemie kan dat iedereen zijn. Zonder het te willen, sterker nog: zonder het zelf door te hebben, kun je een ander besmetten met een levensbedreigend virus. Vandaar dat je de deur niet binnen mag.

Niet alleen kwetsbare mensen, ook weerloze dieren kunnen door een deur beschermd worden. Zo vertelt Jezus over de deur van een schaapskooi. Die gaat niet open voor een dief of een rover, maar alleen voor de eigenaar van de schapen, de herder. “Ik ben de deur voor de schapen”, zegt Jezus. “Wanneer iemand door mij binnenkomt, zal hij gered worden.” (Johannes 10:7.9). Dat begrijpen we meteen, wanneer we beseffen dat schapen in het oude Oriënt voortdurend bedreigd waren: door wilde dieren, maar ook door dieven en rovers. Veilig waren ze pas, wanneer ze de kooi hadden bereikt en de deur achter hen gesloten was. Dan was het doodsgevaar buitengesloten.

Ook wij hebben een ruimte nodig waar wij ons veilig voelen. Door zich zelf de deur te noemen, geeft Jezus aan dat Hij ons deze ruimte wil bieden. Bij Hem kunnen wij ons geborgen voelen, als we erop vertrouwen dat Hij ons aanvaardt zoals we zijn. Dan hoeven we ons niet achter een masker te verstoppen en groter voor te doen dan we zijn. En we hoeven ook niet te proberen ons klein en onzichtbaar te maken, omdat we ons schamen of het gevoel hebben dat we weinig of niets waard zijn. Als we er namelijk op vertrouwen dat Jezus om ons geeft, dat Hij blij is om ons te zien, dan kunnen wij zonder voorbehoud bij Hem komen. Zoals een kind met alles wat het heeft meegemaakt, ook met dingen waarover het zich schaamt, bij zijn ouders komt. Althans, als het zich door hen geliefd voelt.

Bij iemand die ons liefheeft, voelen we ons geborgen. Dat geldt bij uitstek voor Jezus, als wij erop vertrouwen dat Hij ons aanvaardt zoals we zijn. Een veilige ruimte heeft iedereen nodig. Maar we willen daarin niet opgesloten zijn. Zoals de bewoners van verzorgingstehuizen zich in deze tijd van de coronacrisis opgesloten voelen, omdat zij geen bezoek mogen ontvangen.

Voor mensen die in hun bewegingsvrijheid beperkt worden en die afgesneden zijn van hun familie en vrienden, is de deur een beeld van hoop. Als de deur open gaat, dan geeft hij toegang tot een leven in vrijheid.

“Ik ben de deur.” Als Jezus zich zo aan ons voorstelt, wil Hij daarmee blijkbaar zeggen dat ieder van ons op een bepaalde manier in zichzelf opgesloten zit. Opgesloten in zijn angsten en problemen. Ieder van ons zit met dingen waar hij of zij niet lijkt uit te komen. En waarin ieder van ons zich eenzaam voelt.

“Ik ben de deur”, zegt Jezus. “Wanneer iemand door mij binnenkomt ..., zal hij in en uit lopen, en hij zal weidegrond vinden. ...Ik ben gekomen om hun het leven te geven in al zijn volheid.” Jezus is de deur naar het leven. Of veeleer: de deur naar de bron van het leven, de deur naar God. Door Hem vind ik toegang tot God. Door Hem komt God in mijn leven. Door Hem kom ik tot inkeer. Door Hem ga ik uit naar de ander.

Jezus zegt “de deur voor de schapen” te zijn. De deur die de schaapskooi afsluit en daarmee tot een veilige plek maakt. De deur waardoor de schapen in en uitlopen en weidegrond vinden. We kennen de schaap kudde als een beeld voor de gemeente. Daarin heersen, als het goed is, veiligheid en geborgenheid. In de gemeente zou iedereen zich dus veilig moeten voelen om zich kwetsbaar op te stellen. In de gemeente worden we opgevoed tot mensen, zoals we bedoeld zijn. We komen tot inkeer en vinden zo toegang tot de bron van ons leven en daarmee ook tot ons diepste zelf. Vanuit de gemeente gaan we ook naar mensen die opgesloten zitten in angst en verdriet. En naar mensen die zich eenzaam voelen.

Ik hoop dat wij in elke situatie, ook in deze moeilijke tijd van de coronacrisis, telkens weer de deur vinden die ons veiligheid geeft en toegang tot een leven in volheid.

Met een hartelijke groet,
Jörg Buller